

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Bořivoje Hájka a soudců Mgr. Radka Kopsy a JUDr. Šárky Hůrkové, Ph.D., ve věci péče soudu o

nezletilou: **XXX**, narozená dne XXX
bytem u matky
zastoupená opatrovníkem statutárním městem Pardubice
sídlem magistrátu Pernštýnské náměstí 1, Pardubice

dceru rodičů: **XXX**, narozená dne XXX
bytem XXX
zastoupené advokátkou JUDr. Alenou Novákovou
sídlem Masarykovo náměstí 1484, Pardubice

XXX, narozený dne XXX
bytem XXX

za účasti: **XXX**, narozená dne XXX
bytem XXX

o úpravu styku s nezletilou,

o odvoláních otce a XXX proti rozsudkům Okresního soudu v Pardubicích ze dne 10. listopadu 2021 č. j. 13 P 40/2018-736 a č. j. 13 P 40/2018-742, a o odvoláních matky a otce proti usnesení Okresního soudu v Pardubicích ze dne 2. 12. 2021 č. j. 13 P 40/2018-756

takto:

- I. Rozsudek okresního soudu ze dne 10. listopadu 2021 č. j. 13 P 40/2018-736 se **potvrzuje**.
- II. Rozsudek okresního soudu ze dne 10. listopadu 2021 č. j. 13 P 40/2018-742 se **potvrzuje**.

- III. Usnesení okresního soudu ze dne 2. prosince 2021 č. j. 13 P 40/2018-756 se **mění** tak, že otec je povinen nahradit České republice na účet Okresního soudu v Pardubicích náklady řízení ve výši 42 703 Kč do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- IV. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů odvolacího řízení.

Odůvodnění:

1. Shora uvedeným rozsudkem č. j. 13 P 40/2018-736 okresní soud rozhodl tak, že XXX je oprávněna se s nezl. XXX stýkat ve formě kontaktu přes aplikaci WhatsApp, a to každý čtvrtek v sudém týdnu od 18:00 do 18:45 hodin (výrok I.) a že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení (výrok II.).
2. K odůvodnění okresní soud uvedl, že na základě rozsudku soudu z 28. 11. 2018 je nezl. XXX svěřena péče matky, s níž bydlí v XXX; otec bydlí se svou matkou XXX v XXX. Uvedeným rozsudkem byl též upraven styk otce s nezletilou, a to jak přímý, tak prostřednictvím aplikace Skype. Předběžným opatřením z 30. 3. 2021 byl styk otce s nezl. XXX omezen pouze na nepřímý styk prostřednictvím aplikace Skype, a to na každé úterý od 18:00 do 18:30 hodin, s odkazem na znalecký posudek, podle něž v důsledku chování otce při styku hrozí nezl. XXX psychická újma a narušení osobnostního vývoje (viz též níže). XXX (dále též „babička“) se poté svým návrhem domáhala styku s nezl. XXX prostřednictvím aplikace WhatsApp každý čtvrtek od 17:00 do 18:00 hodin.
3. Okresní soud vyslechl v řízení XXX a matku a provedl důkazy zprávami opatrovníka, a dospěl k následujícímu závěru. V dané věci jsou naplněny předpoklady ustanovení § 927 zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku (dále též o. z.), neboť bylo prokázáno, že mezi XXX a její vnučkou je dobrý vztah, přestože osobní kontakty vzhledem ke vzdálenosti bydliště navrhovatelky jsou přerušené. Nezletilá má zájem se svou babičkou hovořit prostřednictvím aplikace WhatsApp, matka i přes měnící se postoje babičky a přes poměrně konfrontační tón písemných vyjádření babičky umožňovala tento styk již v průběhu řízení před okresním soudem. S přihlédnutím k věku dítěte, ke kritickému nastavení babičky vůči matce bez ohledu na matčinu připravenost s babičkou spolupracovat, a ke stanovisku matky, která poukázala na své zkušenosti s opakovanými podáními návrhů na výkon rozhodnutí ze strany otce, když babička je dle mínění matky pod značným vlivem otce, okresní soud upravil tuto formu kontaktu jednou za čtrnáct dní. Okresní soud vzal na vědomí i stanovisko opatrovníka a sdělení matky, že takovýto kontakt je schopna zajistit, dále je schopna a připravena umožnit případně i delší kontakt, pokud se dohodnou a nezletilá si to bude přát, případně umožnit za stejných podmínek i kontakt častější. Výrok o nákladech řízení okresní soud opřel o ustanovení § 23 zák. č. 292/2013 Sb., o zvláštních řízeních soudních (dále též z. ř. s.).
4. Shora uvedeným rozsudkem č. j. 13 P 40/2018-742 rozhodl okresní soud, že se styk otce s nezl. XXX neupravuje (výrok I.), že se tím mění rozsudek Okresního soudu v Pardubicích ze dne 28. 11. 2018 č. j. 13 P 40/2018-51 (výrok II.), a že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení (výrok III.).
5. K odůvodnění okresní soud uvedl, že na základě rozsudku Okresního soudu v Pardubicích ze dne 28. 11. 2018 č. j. 13 P 40/2018-51 je nezl. XXX dohodou rodičů svěřena péče matky; otec se zavázal platit výživné ve výši 2 500 Kč měsíčně. Zároveň byl upraven styk otce s nezletilou na každý lichý víkend od pátku do neděle, dále styk o prázdninách a svátcích, a styk přes aplikaci Skype každé úterý od 18:00 do 18:30 hodin. V té době otec žil střídavě ve XXX, kam se chtěl v budoucnu přestěhovat.

6. Matka se svým návrhem domáhala změny úpravy styku, původně s odkazem na to, že se otec odstěhoval na Slovensko a nedodržuje dohodnuté termíny styku, posléze pak s odkazem na to, že styk s otcem nezletilou poškozuje a není proto v jejím zájmu. Okresní soud provedl rozsáhlé dokazování, opakovaně vyslechl oba rodiče (v roce 2019 a v roce 2021), vyžádal si podrobné zprávy opatrovníka (z července 2019, ledna, června, července a prosince 2020, a z dubna a června 2021), dále zprávy Policie ČR (ke konfliktu mezi rodiči v červenci 2020), lékařské zprávy o vyšetřeních, na něž otec vodil nezl. XXX v srpnu a září 2020, zprávu mateřské školy ze září 2020, zprávu XXX. z listopadu 2020, a zejména provedl důkazy znaleckými posudky z oboru pedopsychologie znalkyně Mgr. et Mgr. Vandy Štědré a z oboru psychiatrie znalkyně MUDr. Andrey Wolné, a obě znalkyně vyslechl. V průběhu řízení, po vypracování znaleckých posudků, okresní soud svým usnesením ze dne 30. 3. 2021 nařídil předběžné opatření, kterým upravil styk otce s nezletilou tak, že otec je oprávněn se s dcerou stýkat výhradně prostřednictvím videohovorů každé úterý od 18:00 do 18:30 hodin.
7. Na základě výše uvedených důkazů dospěl okresní soud k následujícímu závěru o skutkovém stavu. Nezletilá XXX má vřelý a kladný vztah k matce, nejeví žádné známky týrání ze strany matky. K otci je pak vztah nezletilé ambivalentní. Nezletilá ve svém věku nemůže zcela porozumět chování a jednání otce, snaží se mu vyhovět a neprojevuje razantněji svou nevoli, což není kvůli strachu, ale z prostého neporozumění situaci. Nezletilá ve svém věku není schopna si vytvořit na věc vlastní názor, na chování a jednání dítěte nejsou patrné žádné známky výchovných chyb, vyvíjí se přirozeně, vyjadřuje se bez obav a důvěřuje oběma rodičům stejně.
8. Matka netrpí a nikdy netrpěla žádnou duševní poruchou, je schopna se vcítit do potřeb nezletilé a chápe vztah k dceři jako přirozenou prioritu ve svém životě, je vyrovnaná, klidná, přátelská, její výchovný styl je bez negativních nápadností.
9. Naproti tomu otec sice rovněž netrpí a nikdy netrpěl žádnou duševní poruchou v pravém slova smyslu, avšak jeví XXX. Otec i v průběhu řízení opakovaně vytvářel a podporoval situace, které působily jako deprivanční činitel na emoční stabilitu nezletilé. Otec je v chování nátlakový a manipulativní, v sebehodnocení je nekritický, nerealistický, velikášský, přijetí odpovědnosti za své chování je mizivé. Výchovný styl, který vůči nezletilé projevil, je patologický, manipulativní, bez empatie, se silným řízením. Jeho zájem o dceru je zúžen na sledování jejího zdravotního stavu a prokazování jeho domněnek o týrání, čímž nezletilou vystavuje opakovaně značné emoční frustraci. Otec upřednostňuje své potřeby před potřebami dítěte, využívá dítě jako prostředek k potvrzení svých domněnek, zájmů a manipulací, není schopen zajistit emočně stabilní a předvídatelné výchovné prostředí. Tento jeho postoj je ulpívavý, téměř nevyvratitelný a tím ohrožuje nezletilou v jejím psychosociálním vývoji. Nezletilá je velmi sugestibilní a nekriticky přejímá vše, co dělají autority, nechce zklamat očekávání nejbližších osob, může měnit svůj názor dle emočního tlaku, situace, ve které se nachází, a dle tazatele. Nezletilá je tak otcem přímo vtahována do konfliktu mezi rodiči. Otec se svým jednáním snaží snížit hodnotu matky v očích nezletilé tím, že permanentně sporuje výchovné prostředí matky, pokládá nezletilé nevhodné sugestivní otázky k hodnocení péče matky, staví ji tak do role soudce matky a zároveň jí neustále podsouvá, že ji matka bije, apod. Takto si otec počíná i při styku s nezletilou prostřednictvím videohovorů. Pokud bude nezletilá pod systematickým tlakem otce, hrozí, že přebere jeho postoj a zdůvodnění, bude i nadále frustrována a neurotizována, bude narušen její psychosociální vývoj. Takový tlak je otec schopen vytvářet i při styku prostřednictvím videohovorů.
10. Výše uvedený skutkový stav okresní soud posoudil podle ustanovení § 891 odst. 1 a 2 a § 909 o. z. a dospěl k následujícím právním závěrům. V dané věci jsou naplněny zákonné předpoklady

pro změnu předchozího rozhodnutí o styku otce s nezletilou, neboť od předchozí úpravy došlo k podstatné změně poměrů, spočívající v chování otce k nezletilé. Obecně je sice jisté v zájmu nezletilé, aby se stýkala s otcem a vytvářela se tak vzájemná citová vazba, nicméně v daném případě by v důsledku chování otce, jak vyšlo v řízení najevo, a jak jej lze, vzhledem k postojům otce a absenci jeho náhledu na nevhodnost chování k dceři, očekávat i do budoucna, byl neasistovaný styk nezletilé s otcem, a to jak přímý, tak nepřímý, v rozporu se zájmy nezletilé. Otec odmítá své chování změnit, odmítá spolupracovat s odborníky, a odmítl i opatrovníkem navrhanou možnost asistovaných kontaktů s dcerou. Za této situace tedy není na místě, aby se otec s nezletilou stýkal, protože by tím byl ohrožen její zdravý psychický vývoj. Okresní soud uvedl, že pokud by otec získal náhled na své chování, podstoupil psychoterapii a byl také připraven spolupracovat s odborníky na asistovaném styku s nezletilou, je možné do budoucna touto formou styk otce s nezletilou případně upravit.

11. O nákladech řízení mezi účastníky rozhodl okresní soud podle § 23 z. ř. s.
12. Konečně shora uvedeným usnesením ze dne 2. prosince 2021 č. j. 13 P 40/2018-756 rozhodl okresní soud tak, že otec i matka jsou povinni nahradit České republice náklady řízení, a to každý z nich částkou 21 351,50 Kč. K odůvodnění uvedl, že v řízení o změnu úpravy styku otce s nezletilou vznikly státu náklady na znalečné ve výši 42 703 Kč. Znalecké šetření bylo nařízeno v zájmu obou rodičů, proto okresní soud s odkazem na ustanovení § 148 zák. č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád (dále též o. s. ř.) považoval za spravedlivé, aby se na těchto nákladech rodiče podíleli stejnou měrou.
13. Proti rozsudku ve věci styku babičky s nezletilou podali otec a babička včasné odvolání. Namítali, že okresním soudem upravený styk má nedostatečný rozsah. Odvolatelka ve svém odvolání podrobně popisovala svůj pohled na chování matky a průběhy styků jak odvolatelky, tak otce s nezletilou, a to od roku 2019 dosud. Vyčítala matce, že jí nikdy neumožnila přímý styk s vnučkou; tuto odvolatelka vídala, jen když nezletilá byla na styku u otce. Podle odvolatelky matka bila nezletilou od jednoho roku jejího věku, a zneužívá nezletilou k tomu, aby ublížila otcovi, a v tomto směru matka s nezletilou manipuluje. Podle odvolatelky je zapotřebí styk každý týden, protože má o vnučku strach, že jí matka bije; k tomu poukázala na předložené lékařské zprávy i na to, že sama nezletilá se odvolatelce svěřila, že jí matka bije. Takto častý styk je možný i proto, že matka neumožňuje nepřímý styk otcovi, ač by měl podle předběžného opatření probíhat každé úterý, a otec se pravidelně snaží o spojení v určený čas. Matka se však vymlouvá na technické obtíže; podle odvolatelů ovšem matka styk záměrně maří. Odvolatelka proto navrhla, aby krajský soud změnil rozsudek okresního soudu a upravil styk s vnučkou tak, že odvolatelka bude oprávněna se s ní stýkat prostřednictvím aplikace WhatsApp každý čtvrtek od 18:00 do 19:00 hodin bez zasahování do hovoru.
14. Otec ve svém odvolání proti rozsudku o styku babičky s nezletilou uvedl, že nezletilá si přeje vidět a slyšet svou babičku častěji a více, a to potvrdila i matka. Navrhl, aby bylo vyhověno odvolání XXX.
15. Matka se k odvoláním vyjádřila tak, že komunikaci babičky s nezletilou přes aplikaci WhatsApp zajišťuje, a to dokonce ve větším rozsahu, než jak okresní soud v rozsudku stanovil, a nemá důvod jakkoli bránit babičce v tomto kontaktu. Pokud babička vyjadřuje obavy o vývoj nezletilé, pak tyto jsou sice oprávněné, avšak z úplně jiných důvodů, ležících na straně otce, a s ohledem na obsah podání babičky patrně i na její straně. Babička zcela nekriticky přejímá stanoviska otce. Matka má za to, že stanovený rozsah nepřímých styků babičky s nezletilou je dostatečný, a to i s ohledem na budoucí volnočasové aktivity nezletilé. Matka proto navrhla potvrzení rozsudku okresního soudu.

16. Proti rozsudku o styku otce s nezletilou podal otec včasné odvolání. Namítal, že závěry znaleckých posudků obou znalkyň jsou nepravdivé a neobjektivní, vypracované na základě nepodložených domněnek a nepravdivých výpovědí. Znalecké posudky byly též vypracovány v rozporu se zákonem, a to co do času a délky vyšetření. Taktéž matka vypovídala nepravdivě, a nepravdivé jsou i zprávy opatrovníka; tyto byly vedeny úmyslem poškodit otce. Matka s otcem odmítá komunikovat, nepodává mu informace o dceři, úmyslně znemožňuje skypovou komunikaci, neumožňuje osobní kontakt otci ani babičce, nadále s dcerou manipuluje. Otec žádal o potrestání matky a vyřešení zoufalé situace, v níž se ocitl. Otec žádal o zrušení rozsudku okresního soudu, případně o jeho změnu tak, že bude upraven jeho nepřímý styk s nezletilou prostřednictvím aplikace Skype každé úterý a každou neděli vždy od 18:00 do 18:30 hodin.
17. Matka se k odvolání otce vyjádřila tak, že okresní soud rozhodl po provedení rozsáhlého a podrobného dokazování, a dospěl ke správným skutkovým závěrům. Otec stále opakuje svá tvrzení, která byla v průběhu řízení jednoznačně vyvrácena. Naopak v řízení bylo jednoznačně prokázáno, že styk otce s nezletilou, a to i distanční, by měl probíhat pouze za asistence třetí osoby, protože při stycích bez takové asistence byla nezletilá ze strany otce vystavována značnému stresu, měla z toho psychosomatické obtíže, a otec ji pak vozil po různých vyšetřeních, čímž stres dále prohluboval. Matka poukázala na to, že otec předložil v řízení nahrávku svého rozhovoru s nezletilou, kterou sám pořídil, a která jednoznačně prokázala manipulativní chování otce. Otec pak v odvolání ani náznakem neuvedl, proč odmítl spolupracovat s odborníky na úpravě svého chování a proč odmítá asistenci při styku. Otec nepřipouští pochybnosti na své straně, popírá negativní dopad svého chování na nezletilou. Není tak zde nic, co by mohlo vést k závěru, že styk s otcem nebude narušovat psychosociální vývoj nezletilé. Matka proto navrhla potvrzení rozsudku okresního soudu.
18. Proti usnesení o nákladech řízení státu podala matka včasné odvolání. Namítala, že již od počátku řízení poukazovala na nevhodné a manipulativní chování otce k dceři. Toto chování otce pak bylo v průběhu řízení jednoznačně prokázáno, a to mj. právě vypracovanými znaleckými posudky. Matce se proto jeví nespravedlivé, aby byla povinna podílet se na takto vzniklých nákladech řízení. Matka proto navrhla, aby krajský soud změnil usnesení tak, že vůči matce nemá stát právo na náhradu nákladů řízení.
19. Krajský soud svým usnesením ze dne 15. 3. 2022 spojil věci odvolání proti oběma rozsudkům i proti usnesení okresního soudu ke společnému řízení. Krajský soud poté přezkoumal odvoláním napadená rozhodnutí, a to jak z pohledu odvolacích námitek, tak ze všech ostatních přípustných odvolacích důvodů, byť v odvolání neuvedených (§ 212a odst. 1 o. s. ř.), a dospěl k závěru, že odvolání otce a babičky proti rozsudkům nejsou opodstatněná, zatímco odvolání matky proti usnesení opodstatněné je.
20. Okresní soud správně a v potřebném rozsahu zjistil skutkový stav věci, a jeho skutkové závěry ve stručnosti popsané výše proto krajský soud zcela převzal. Okresní soud správně vyhodnotil provedené důkazy, které svědčily o výše popsaném chování otce; tyto tvoří ucelený řetězec, s nímž jsou v rozporu v podstatě pouze výpovědi otce a babičky. V tomto směru lze poukázat nejen na podrobný popis průběhu vyšetření před znalkyněmi, ale právě i na nahrávku, kterou otec sám předložil a z níž dovozoval, že nezletilá uvádí, že ji matka bije. Přitom tato nahrávka naopak jednoznačně dokazuje velmi intenzivní nátlak, který otec na nezletilou vyvíjel. Námítky otce proti znaleckým posudkům pak jsou zcela liché. Znalkyně v posudcích podrobně zachytily průběh vyšetření všech zúčastněných, a jejich závěry logicky vycházejí z učiněných zjištění. Pro jejich závěry je pak zcela irrelevantní, zda vyšetření rodičů a nezletilé trvalo přesně tu dobu, kterou znalkyně uvedly, nebo dobu odlišnou.

21. O tom, že závěry okresního soudu o povaze, resp. XXX, se krajský soud přesvědčil při jednání, k němuž se všichni účastníci dostavili. Otec při jednání krajského soudu opakovaně tvrdil, že znalecký posudek znalkyně Štědré je nesprávný, mj. proto, že znalkyně ignorovala vyjádření nezletilé, že ji matka bije, ač toto vyjádření v posudku zachytila. Krajský soud proto vyzval otce k označení pasáží znaleckého posudku, kde je takové vyjádření nezletilé zachyceno. Otec však opakovaně poukazoval na pasáže posudku, v nichž bylo zachyceno nevyžádané vyjádření otce vůči znalkyni, kdy otec znalkyni tvrdil, že se takto nezletilá údajně vyjadřuje, a nutil nezletilou, aby to znalkyni zopakovala, což ovšem nezletilá nečinila, a dle znalkyně bylo zřejmé, XXX. Otec v tomto chování podle znalkyně stále pokračoval, ač ho znalkyně mnohokrát vyzvala, aby od takového chování upustil. Z posudku naopak jednoznačně plyne, že pokud byla nezletilá se znalkyní o samotě, pak se o žádném bití ze strany matky nezmínila, ač na to byla znalkyní dotazována, a naopak sama nezletilá zcela spontánně znalkyni uvedla, že otec stále lže a že nezletilá si přeje, aby s tím přestal.
22. Podle § 891 odst. 1 o. z. rodič, který má dítě v péči, a druhý rodič se spolu dohodnou, jak se rodič, který dítě v péči nemá, bude s dítětem stýkat. Nedohodnou-li se rodiče, nebo vyžaduje-li to zájem na výchově dítěte a poměry v rodině, soud styk rodiče s dítětem upraví. V odůvodněných případech může soud určit místo styku rodiče s dítětem. Podle odst. 2 je-li to nutné v zájmu dítěte, soud omezí právo rodiče osobně se stýkat s dítětem, anebo tento styk i zakáže.
23. Podle § 927 o. z. právo stýkat se s dítětem mají osoby příbuzné s dítětem, ať blízké či vzdáleně, jakož i osoby dítěti společensky blízké, pokud k nim dítě má citový vztah, který není jen přechodný, a pokud je zřejmé, že by nedostatek styku s těmito osobami pro dítě znamenal újmu. Také dítě má právo se stýkat s těmito osobami, pokud tyto osoby se stykem souhlasí..
24. Okresní soud po právní stránce dospěl ke správnému závěru, že v současnosti sice nejsou stricto sensu podmínky pro zákaz styku otce s nezletilou, avšak k zajištění zdravého psychického vývoje nezletilé by takový styk musel být asistovaný, tj. v přítomnosti třetí osoby, která by byla schopna korigovat otcovo chování, jemuž nezletilá sama v současném věku není schopna odolat (srov. § 888 o. z.). To platí i pro případný nepřímý styk prostřednictvím videohovoru. Pokud otec na takový styk nehodlá přistoupit, pak není v zájmu nezletilé se s otcem stýkat. Právo nezletilé na zdravý vývoj za těchto okolností jednoznačně převáží nad právem otce stýkat se s dcerou.
25. Okresní soud také stanovil styk babičky s nezletilou v zákonem odpovídajícím rozsahu. Krajský soud má za to, že videohovor jednou za dva týdny je dostatečný pro zachování i rozvoj vztahu mezi babičkou a nezletilou. To platí zvláště za situace, kdy babička dávala zřetelně najevo, že sdílí celkový náhled otce a je přesvědčena, že matka nezletilou bije, ač v řízení nejen nevyšlo najevo nic, co by takovému závěru svědčilo, ale naopak bylo prokázáno manipulativní chování otce, jak je popsáno shora. Styk babičky s nezletilou pak rozhodně nemá sloužit k jakési kontrole matky, zda se k nezletilé chová řádně a nebijе ji.
26. Oba rozsudky okresního soudu jsou tedy správné, včetně výroků o nákladech řízení mezi účastníky. Z těchto důvodů proto krajský soud podle § 219 o. s. ř. potvrdil odvoláními napadené rozsudky okresního soudu tak, jak je uvedeno výše.
27. Podle § 148 odst. 1 o. s. ř. stát má podle výsledků řízení proti účastníkům právo na náhradu nákladů řízení, které platil, pokud u nich nejsou předpoklady pro osvobození od soudních poplatků.
28. Co se týče usnesení okresního soudu o nákladech státu, pak zde okresní soud jednoznačně pochybil. Z hlediska výše citovaného ustanovení § 148 odst. 1 o. s. ř. je zcela irrelevantní, který

z účastníků navrhl provedení důkazu znaleckým posudkem nebo v čím zájmu byl nařízen (to by mohlo mít vliv pouze na případné uložení povinnosti složit zálohu na náklady takového důkazu – viz § 141 odst. 1 o. s. ř.). Pro náhradu nákladů státem vynaložených je podstatný výsledek řízení, tedy primárně porovnání toho, co účastníci navrhovali ve věci samé (event. té části věci samé, které se vynaložené náklady státu týkaly), s výsledným rozhodnutím soudu. V daném případě je výsledkem řízení o styku otce s nezletilou vyhovění návrhu matky, tudíž je to otec, kdo je povinen nahradit státu náklady řízení. Proto krajský soud podle § 220 o. s. ř. změnil usnesení okresního soudu tak, že uložil plnou náhradu nákladů státu otci.

29. Výrok o nákladech odvolacího řízení se opírá o § 224 odst. 1 o. s. ř. ve spojení s § 23 z. ř. s..

Poučení:

Proti tomuto rozsudku není dovolání přípustné.

Pardubice 17. března 2022

za nepřítomného předsedu senátu JUDr. Bořivoje Hájka
Mgr. Radek Kopsa v. r.
pověřený člen senátu